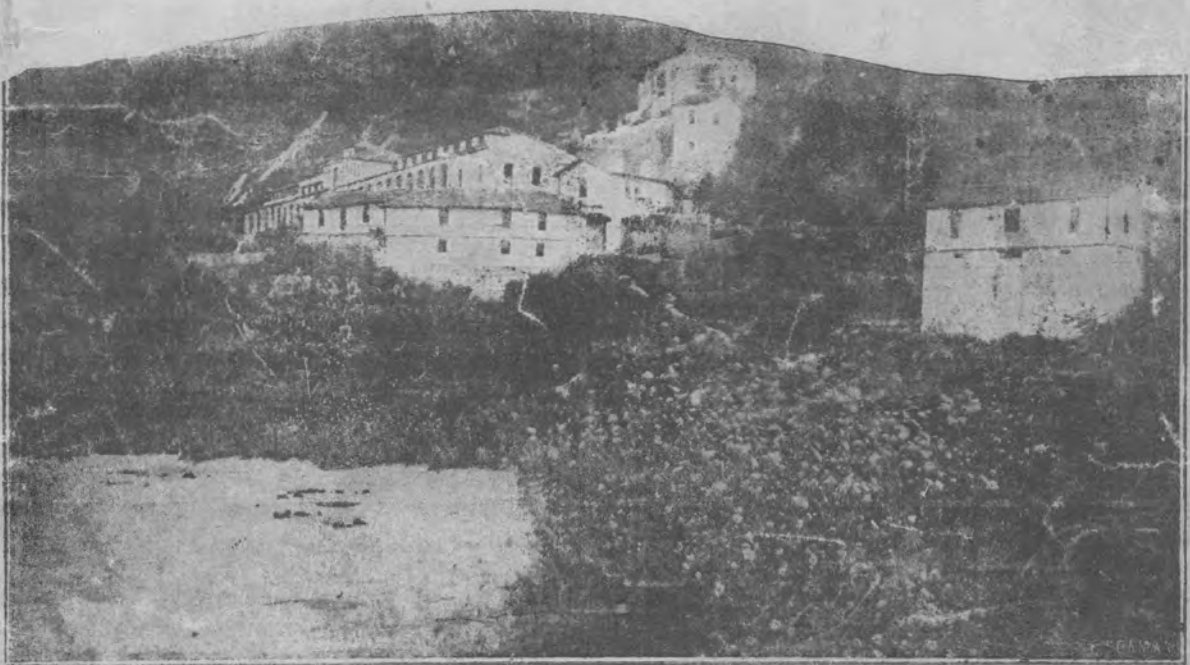

ΕΘΝΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΔΡ. 2,50

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΝΗΜΑΤΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΟ «ΒΕΡΜΙΟΝ», ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΒΕΡΡΟΙΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 7

(ΣΤΟΑ ΠΑΠΠΟΥ)

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: Θ. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ἐν δημοτικῶν σχολεῖον κοινὸν μονοτάξιον μικτόν.
Διδάσκαλος Ἀστέριος Τσιμόπουλος.
Μαθηταὶ 32 ἀμοιτέρων τῶν φύλων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Ἐκκλησία 2, ἡ μία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ ἡ ἄλλη τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Ἱερεῖς 2, ὁ Πατὴρ Ἀντόνιος Περιστερόπουλος καὶ ὁ Παπα-Χρήστος Φωτίου.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Ἐνα παντοπωλεῖον ἀνήκον εἰς τὸν Κωνστ. Τσιμόπουλον.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Εἰς ὑδρομύλος, ἰδιοκτησία τῆς Κοινότητος.
Τὸ χωρίον εἶνε τσιφλίκιον ἰδιοκτησία ὀθωμανῶν βέηδων.

Τὸ κλίμα εἶνε ὑγιέστατον.

Εἰς ἀπόστασιν δύο ὥρων βορειοδυτικῶς τοῦ χωρίου κεῖται τὸ ἐρειπωμένον μονύδριον τῶν Ἁγίων Πάντων, εἰς ὕψος 470 μέτρων.

Ἐκ τοῦ ἄλλοτε ἀκμάζοντος τούτου μονύδριου

μόλις σώζεται ἡ ἐκκλησία του παλαιὰ Βυζαντινῆ, περίφημος διὰ τὰς τοιχογραφίας της.

Τελειώσαντες τὰς παρατηρήσεις μας εἰς Σπουρλίταν, ἀναχωροῦμεν διὰ τὴν Συκιάν, εἰς τὴν ὁποίαν φθάνομεν μετὰ ταξείδιον δύο περὶ του ὥρων.

Ἡ Συκιά εἶνε μετόχιον τῆς ἱερᾶς Μονῆς Μακρορράχης καὶ ἀπέχει αὐτῆς 3 1/2 σχεδὸν ὥρας βορειοδυτικῶς.

Ἡ Συκιά ἀπέχει τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Βεροίας, κειμένου βορειοδυτικῶς 5 ὥρας.

Πρὸς Β.Δ. Παλατίτσια, ἀπέχοντα 1 1/2 ὥραν.

Πρὸς Ν.Δ. Σπουρλίτα ἀπέχουσα 2 ὥρας περὶ του.

Πρὸς Δ. ἡ μὴ τῶν Ἁγίων Πάντων.

Πάρεδρος Ἐμμανουὴλ Ἀθανασίου.
Κάτοικοι 110, χριστιανοὶ ὁρθόδοξοι, οὐκ εὐντες τὴν ἑλληνικὴν.

Κλίμα.

Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἱερεὺς ὁ Παπα-Αναστάσιος Νικολάου.

Ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ Κωνστ. Σερεμπίνος καὶ Νέστορ Ἀστερίου.

ΕΘΝΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ ΒΕΡΡΟΙΑΣ

Εἰς τὸ 1ον τεῦχος τοῦ «Ἐθνικοῦ Ὁδηγοῦ Μεγάλης Ἑλλάδος» εἶχομεν ἀναγγεῖλαι ἡμεῖς πρῶτον τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀρχαίου Ὀθωμανικοῦ Ἀρχείου τοῦ εὐρεθέντος ἐν Βερροίᾳ καὶ ἀριθμοῦντος ἡλικίαν οὐχὶ 300 ἐτῶν ὡς ἀνεγράφαμεν, ἀλλὰ 350 ἐτῶν ὡς κάλλιον ἐξηκριβώσαμεν.

Τὸ Ἀρχεῖον τοῦτο ἀνίσταται κυρίως ἀπὸ 250 ὡς ἔγγιστα τόμους, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνει 100—400 σελίδας.

Εἰς τὰς σελίδας ταύτας περιλαμβάνονται χρονολογικῶς ὅλα τὰ γεγονότα τὰ διαδραματισθέντα ἀπὸ 350 ἐτῶν καὶ ἐντεῦθεν πολεμικά, στρατιωτικά, διπλωματικά καὶ ἐν γένει ἀφορῶντα τὴν ζωὴν τοῦ ὑποδαύλου Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ σημασία τοῦ Ἀρχείου τούτου ἐνέχει ὑψίστην οπουδαιότητα, ἰδίᾳ ἀπὸ διπλωματικῆς ἀπόψεως, καθότι εἰς τὰς σελίδας του οἱ ἴδιοι Τούρκοι ἐπίσημος ὁμολογοῦν τὰς φρικαλεότητας, τὰς θηριωδίας καὶ τοὺς θαναδαισμούς, τοὺς ὁποίους διέπραξαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ὡς κατακτηταὶ χριστιανικῶν ἐθνῶν καὶ πρὸ πάντων κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821—1827.

Ἐντεῦθεν καθίσταται ἐπανάγκη νὰ ἐξηγήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τίνι τρόπῳ διεσώθη τὸ ἀρ-

χεῖον τοῦτο ἐν Βερροίᾳ καίτοι αὐτὴ ἦτο ἀπὸ τὰς δευτερευούσας πόλεις τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας.

Ἡ Ἐθνοπαικὴ Τουρκία μέχρι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως διηρείτο εἰς ἱεροδικαστικὰς περιφερείας, τουρκιστὶ κατλίγια, ἐν τῇ πρωτεύουσῃ δὲ ἐκάστης τῶν περιφερειῶν τούτων ἤδρευε καὶ ὁ ἱεροδικαστὴς (καντῆς).

Ὁ Καντῆς συνεζέεντρον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του ὅλας τὰς πολιτικὰς, στρατιωτικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἀρχὰς τῆς περιφερείας του.

Τοιαῦτα ἔδρα ἱεροδικαστῶν ἦσαν ἡ Ἀδριανούπολις, τὸ Μοναστήριον, τὰ Σκόπια, ἡ Βερροία, ἡ Λάρισσα, τὰ Ἰωάννινα καὶ ἄλλαι.

Ἦν ἔγγραφον ἐπίσημον τοῦ Σουλτάνου, αἱ ἐγκύκλιοι τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, νόμοι, διατάγματα κ.λ.π. διεβιδάζοντο εἰς τοὺς ἱεροδικαστὰς ἐν πρωτοτύπῳ, οἵτινες ἀφοῦ τὰ ἀνέγραψον εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἀρχεῖον τῆς ἔδρας τῶν ἀπέγραψον καὶ ἦσαν ὑπόλογοι διὰ τὴν πιστὴν ἐκτέλεσιν. Ἦτο οὕτως εἰπεῖν εἶδος Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἦν τούτου εἰς τὸ ἀρχεῖον αὐτὸ κατεχωροῦντο καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ τῆς ἱεροδικαστικῆς περιφερείας διάφοροι τίτλοι ἰδιοκτησιῶν, ἀδεια γάμων, βαπτίσεων καὶ ταφῆς, ὡς καὶ δικογραφία.

Ἐκ τῶν Ἀρχείων τούτων ἄτινα ὑπῆρχον εἰς τὰ ἔδρα τῶν ἱεροδικαστικῶν περιφερειῶν ἄλλα μὲν μετεφέρθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἄλλα δὲ κατεστράφησαν ἢ ἐκάησαν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἕνεκα ἐπιδρομῶν, πολέμων καὶ πυρκαϊῶν. Μόνον δὲ τὸ ἀρχεῖον τῆς Βερροίας διεσώθη μέχρι σήμερον κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Κατὰ τὴν ἀνακίρουξιν τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος τῷ 1908, ὅτε κατηδαφίσθη ὁ παραπλεύρως τοῦ Δικαστηρίου τῆς Βερροίας ἀρχαῖος μεσαιωνικὸς πύργος, οἱ Τούρκοι ἐντὸς τῶν ἐρειπίων εὑρον τὸ ρηθὲν ἀρχεῖον ἐντὸς μεγάλου καὶ βαρέος σιδηροῦ κιβωτίου. Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς ἀνακαλύψεως τίς οἶδε τίνος θησαυροῦ, τὸ παρέλαβον καὶ τὸ μετέφερον εἰς τὸ κτίριον τοῦ Δικαστηρίου. Ἄντι ὅμως θησαυροῦ εὑρον ἄ.

Κατὰ τὴν ἀντίληψίν μας ἢ μετάφρασις καὶ δημοσίευσις τῶν ἐγγράφων τοῦ ἀρχείου τούτου, σειρὰν τῶν ὁποίων ἀρχίζομεν δημοσιεύοντες ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχους τοῦ «Ἐθνικοῦ Ὁδηγοῦ» θὰ ἀνατρέψῃ ἄρδην τὴν ἱστορίαν καὶ αὐτὸν τὸν ἱστορικὸν κολοσσὸν, τὸν Rouqueville ἰδίως εἰς τὰς χρονολογίας τῶν γεγονότων καὶ θὰ διαλευκάνῃ πλεῖστα ὅσα σκοτεινὰ σημεῖα.

(Ἄδεια παρεχομένη πρὸς 200 ἐτῶν παρὰ τοῦ ἱεροδικαστοῦ Βερροίας πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἱερεῖς διὰ τὴν ταφὴν τῶν θνησκόντων Ἑλλήνων).

«Πρὸς σέ, τὸν ἀρχηγὸν τῶν ἀπίστων, τὸν περιβεβλημένον τὸ ἔνδυμα τοῦ Σατανᾶ, τὸν φέροντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ κατρανόχρουν κά.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΩΝ

Κάθε χρόνο, τὸν Ἅϊ-Δημήτριον, κατεβαίνουν ἀπ' τὰ Πιερικὰ βουνὰ στὰ χειμαδιὰ γιὰ νὰ γυρίσουν τ' Ἅϊ-Γεωργίου νὰ ξεκαλοκαιριάσουν....

τελείωτον σωρείαν ἐγγράφων μόνον καὶ τῶμον χαροδότητων εὐρωπαικῶντων.

Κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς καταλήψεως τῆς Βερροίας ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ τῷ 1912 τὸ ἀρχεῖον ἐσπευσμένως μετεφέρθη εἰς τὸ κατὰ τὴν Μουφτίας.

Ὅτῳ μόλις ἐγκατεστήθησαν ἐν Βερροίᾳ αἱ Ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ μεταφραστικοῦ γραφείου τοῦ Πρωτοδικείου κ. Σωκράτης Ἀναγνωστίδης ἔχων θετικὰς πληροφορίας περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ρηθέντος ἀρχείου καὶ γιγνώσκων καλῶς τὴν ἀξίαν του προέβη εἰς τὴν παραλαβὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς Μουφτίας καὶ μεταφορὰν εἰς τὸ κατὰ τὴν Πρωτοδικεῖον.

Ἄμεσως κατόπιν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ εὐγενεῶς οἴστρου κινούμενος προέβη εἰς τὴν ἐπιμελῆ περιουλογίαν καὶ ταξινομήσιν τῶν φύσθην μίγδην ἐστοιβαγμένων τῶμον.

Γνώστης δεινὸς τῆς παλαιᾶς καὶ νεωτέρας τουρκικῆς φιλολογίας ἐπεδόθη ἀόκνως καὶ μετὰ ζήλου εἰς τὴν κατὰ χρονολογίας ταξινομήσιν τῶν ἐγγράφων σημειῶν καὶ περιλήψεις ἐκάστου τούτων ἀνωθεν τῶν ἐπιμεταλλίδων.

λυμια (καλάμι) τοῦ Ἐωσφόρου, ἐπιτρέπομεν ὅπως παραλάβητε τὸ πτώμα τοῦ ψοφήσαντος χθὲς ἀπίστου καὶ ἐνταφιάσητε αὐτὸ ἔξω τῆς πόλεως, ἔνθα θάπτονται καὶ οἱ ἄλλοι ὅμοιοί του, ὀρύσσοντες βαθὺν λάκκον.

Ἄφου δὲ οἴσητε ἐν αὐτῷ τὸ βρωμερὸν του πτώμα — ἂν καὶ ἡ γῆ βαρέως θὰ ἔφερε τὴν εἰς τοὺς κόλπους τῆς παραμονῆν τοιοῦτου βδελυροῦ ἔρπετοῦ (1) — καλύψητε διὰ χώματος ἀρ-

(1) Σημ. «Ε. Ο. Μ. Ε.» Ἡ λέξις ἔρπετον δὲν ἀναφέρεται ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν σημασίαν τοῦ ὄφεως, ἀλλὰ χρησιμοποιεῖται ὡς χαρακτηρισμὸς ἀτόμων συγκαταλεγόμενων εἰς τὸ ἔσχατον στρώμα τῆς κοινωνίας καὶ τοῦτο διότι οἱ Τούρκοι διήρουν τὴν κοινωνίαν εἰς ἐπτὰ στρώματα ἢ τάξεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ἐβδόμη καὶ ὑστάτη ἦτο ἡ τάξις τῶν ἔρπετων, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκον μόνον οἱ ὑπόδουλοι Ἕλληνες καὶ οἱ Ἄθιγγανοι (γύφτοι).

Ἡ τάξις αὕτη ἦτο ἐστερημένη παντὸς δικαίωματος καὶ ἀναξία καὶ νὰ στρατολογητῆ ἀκόμη ἢ νὰ φορολογητῆ. Βραδύτερον ὅμως διὰ λόγους καθαρῶς φορολογικῶν μετηνέχθη εἰς τὴν ἀμέσως προηγουμένην ἕκτην τάξιν, ἥτις καὶ αὕτη μὲν ἐστερεῖτο παντὸς δικαίωματος, ἐν τούτοις ὅμως ἐραστολογεῖτο καὶ ἐφορολογεῖτο.

Με τὸν ἦχο τοῦ ζουρνᾶ ὁ χορὸς ἀρχίζει....

κετοῦ καὶ ἐπιχρίσητε δι' ἀσβέστου τὸν τάφον, ἵνα μὴ αἱ δυσώδεις ἀναθυμᾶσεις προσβάλωσι τὴν ὄσφρησιν τῶν προσκυνούντων πιστῶν τοῦ Μωάμεθ».

Ἄριθ. 2492.

Πρὸς τοὺς

Περινούστατον καὶ ὑψηλότατον Βεζύρημ, Ἀνεξάρτητον Στρατόρχην καὶ Γενικὸν Ἐπόπτην τῶν Δερβενίων Ὀλοκλήρου τῆς Ροῦμέλης Χουρσίτ Ἀχμέτ Πασσᾶν (οὗ τὴν δόξαν αὐξάνοι ὁ Θεὸς), Σαφολογιωτάτους καὶ Παναρέτους Ἱεροδικαστὰς καὶ λοιποὺς Ἰσχυροὺς καὶ Προκρίτους, καὶ πάντας ἐν γένει τοὺς Πιστοὺς.

Ἄμα ὡς φθάσῃ τὸ παρὸν Ὑψηλὸν Αὐτοκρατορικὸν Φιρμάνιον, ἔστω πρὸς γινῶσιν ὑμῶν, ὅτι ἡ ἐν Μολδαβία καὶ Βλαχία ἀπὸ τίνος ἐκραγεῖσα ἐπανάστασις τῶν ἀπίστων Ἑλλήνων μετεδόθη εἰς τὰ πέριξ καὶ ἴδια μεταξὺ τῶν πληθυσμῶν τῶν κατοικούντων εἰς τὰς περιφερείας Πελοποννήσου καὶ Εὐβοίας, ἔνθα οὗτοι προελάσαντες, κατέλαβον τὸν Καζᾶν τῆς Σάλωνα καὶ ὅτι ἐν γένει εἰς πάσασι τὰς πέραν τῆς Θεσσαλονίκης περιφερείας παρατηρεῖται γενικὸς ἀναθρασμὸς καὶ κίνησις ἐναντίον τῶν Μουσουλμάνων Πιστῶν.

Βεβαιωθέντες δὲ ὅτι οἱ ἀπαίσιοι οὗτοι ἄπιστοι, διὰ τοῦ τοιούτου κινήματός των, ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν ἐπιδιώκουσιν, ἦτοι νὰ ἐξοντώσῃσι καὶ ἐξαφανίσωσιν, εἰ δυνατόν, ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς (Θεὸς φυλάξαι) τὸ Παναμώμητον καὶ Θεοφύλακτον Ἔθνος τοῦ Μωάμεθ, ἠρωτήσα-

μεν τὸ Πάνσοφρον καὶ περιφανὲς Σεΐχουλισλαμάτον περὶ τοῦ τίνα τιμωρίαν ἐπιβάλλει τὸ ἱερὸν Σερί κατὰ τῶν τοιούτων ρυπαρῶν ἐρπετῶν, τῶν αὐτοκαλουμένων ρούμ, καὶ ἐλάβομεν τὸν ἐξῆς Φετῶν (ἱερονομικὴν Ρήτραν).

«Αἱ ἱεραὶ γραφαὶ καὶ τὰ παραγγέλματα τοῦ Σερί ἐπιβάλλουσιν, ὅπως οὗτοι μὲν οἱ ἔπιστοι παραδίδονται εἰς τὸν διὰ ρομφαίας θάνατον, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ ἀνήλικα αὐτῶν τέκνα ἐξαιροῦντο καὶ περιέρονται δούλοι εἰς τοὺς πιστοὺς Μουσουλμάνους, τὰ ὑπάρχοντά των διανέμονται μεταξὺ τῶν νικητῶν, αἱ δὲ ἐστίαὶ των παραδίδονται εἰς τὸ πῦρ καὶ τὴν τέφραν, κατὰ τρόπον, ὥστε ἀνθρώπου φωνὴ νὰ μὴ ἀκουσθῇ πλέον ἐν αὐταῖς. Κύριος οἶδε κάλλιον.»

Διατάσσομεν ὅθεν καὶ παραγγέλλομεν, ἵνα ἀπαρεγκλίτως καὶ κατὰ γράμμα ἐφαρμοζομένου τοῦ ὡς ἄνω Φετῶ τοῦ Σεΐχουλισλάμ, κηρύξητε τὴν ἐξόντωσιν καὶ τελείαν ἐξαφάνισιν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς τῶν ρυπαρῶν τούτων ἐρπετῶν ἐκπληροῦντες οὕτω τὴν ὑψηλὴν αὐτοκρατορικὴν μου ἐπιθυμίαν. Οὕτως εἴη ὁ Θεὸς μετ' ὑμῶν Βοηθός.

Ἐγράφη τῇ τριακοστῇ τοῦ ἱεροῦ μηνὸς Ρετζέπ ἐν ἔτει χίλια διακόσια τριάκοντα ἕξ. (Ἀραβικὴ χρονολογία Ἐγείρας) ἐν τῇ εὐδαίμονι Πύλῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Βεβαιοὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς μεταφράσεως.

Ἐκ τοῦ οἰκείου Ἱεροδικαστικοῦ Κώδικος,

Ἐν Βεροῖα τῇ 29ῃ Δεκεμβρίου 1919

Ὁ Διευθυντὴς
τοῦ Μεταφραστικοῦ Γραφείου Βεροῖας
(σφραγίς) (ὀπ.)

Με τὰ γιορτινά τους ντυμένες ποζάρουν στο κινεμά της μηχανής μας...

ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΜΠΕΧΡΑΜ ΠΑΣΣΑ

Αριθ. 2493.

Πρὸς

Τὸν Σοφολογιώτατον Ἱεροδικαστὴν Βερροίας καὶ τοὺς λοιποὺς ἰσχυροὺς καὶ Προκρίτους τοῦ Τόπου.

Διὰ τοῦ παρόντος Ἵψηλὸν Γράμματος φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ὁ Κραταιότατος καὶ Μεγαλειότατος ἡμῶν Σουλτάνος ηὐδόκησε καὶ μοὶ ἀνέθεσε, καλέσας με ἐξ Ἀνατολῆς, τὴν ὑψηλὴν ἐντολὴν, ὅπως συντρέψω καὶ ἐξοντώσω τοὺς ρυπαροὺς Ἕλληνας, οἵτινες κατ' αὐτὰς ἐπαναστατήσαντες εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, καὶ ἰδίᾳ ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Εὐβοίᾳ, ἀποσκοποῦσι τὴν ἐξόντωσιν καὶ ἐξαφάνισιν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς τῶν Πιστῶν τοῦ Προφήτου. Οὕτως ἐκτελῶν τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ Πρόσταγμα καὶ ἐκκαθαρίζων ἀπὸ τῶν τοιούτων ἀκαθάρτων στοιχείων καὶ βδελυγῶν ἐρπετῶν τὴν περιφέρειαν Θεσσαλονίκης, ἐπέδραμον μετὰ τοῦ γενναίου στρατοῦ κατὰ τῶν περιοχῶν Καλαμαριάς, Παζαρούδας, Σιδηρόποστας, Πολυγύου, Κασσάνδρας, Κίτρους καὶ Αἰκατερίνης, ἐνθα καταπολεμήσας τοὺς ἀπίστους τούτους ἐξόντωσα καὶ ἀπέλειψα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς τεσσαράκοντα δύο πόλεις καὶ χωριά αὐτῶν, συνῶδὰ δὲ τῷ ἱερῷ Φετῶᾶ, αὐτοὺς μὲν τὸν ἴδιον διεπέρασσα ἐν στόματι σουφραίας, τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα των ἐξηνδοαπόδισα, τὰ ὑπάρχοντά των δίδενμα μετὰ τῶν νικητῶν

πιστῶν, τὰς δὲ ἐστίας των παρέδωκα εἰς τὸ πῦρ καὶ τὴν τέφραν κατὰ τρόπον, ὥστε οὔτε φωνὴ ἀλέκτορος νὰ μὴν ἀκούηται πλέον εἰς αὐτὰς. Νῦν δέ, ἐπειδὴ, συνεχίζων τὴν ὑψηλὴν ἐντολὴν τοῦ Κραταιοτάτου μου Σουλτάνου, πρόκειται νὰ κατέλθω διὰ Λαρίσσης καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος εἰς τὴν περιφέρειαν Μεγαρίδος καὶ ἐκεῖθεν νὰ σπεύσω εἰς βοήθειαν τοῦ Βαλῆ τῆς Πελοποννήσου ἐνδοξοτάτου ἀδελφοῦ μου Μεχμέτ Πασσᾶ, τιμωρῶν καθ' ὁδὸν τοὺς ἀπίστους τούτους, συμφώνως τῷ ἱερῷ Φετῶᾶ, καὶ ἐπειδὴ διερχόμενος ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν πρόκειται νὰ παραμείνω ἐκεῖσε μίαν νύκτα μετὰ τῶν ὑπ' ἐμὲ πολυπληθῶν πιστῶν, τούτου ἕνεκεν, καθ' ὑψηλὴν μου διαταγὴν, παραγγέλλεσθε ὅπως ἐξασφαλίσετε ἀνάλογα καταλύματα, τροφίμα καὶ ζωοτροφίας, ἀπαραίτητα διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ὑπ' ἐμὲ στρατοῦ διὰ τὴν ἐκστρατείαν ταύτην.

Εἴθε ὁ Θεὸς καὶ ὁ Προφήτης ἡμῶν νὰ διαφυλάττωσιν ὑμᾶς ἐνεργοῦντας κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὑψηλὴν διαταγὴν.

Ἐγράφη τῇ εἰκοστῇ τοῦ ἱεροῦ μηνὸς Σεβάλ, τοῦ χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ τριακοσιοστοῦ ἔκτου ἀραβικοῦ ἔτους ὑπὸ τοῦ Στρατάρχου Μετῶᾶ Πασσᾶ.

Βεβαίῳ τὴν ἀκρίβειαν τῆς μεταφράσεως ἐκ τοῦ οἰκείου ἱεροδικαστικοῦ κώδικος.

Ἐν Βερροίᾳ τῇ 30ῃ Δεκεμβρίου 1920

Ὁ Διευθυντὴς
τοῦ Μεταφραστικοῦ Γραφείου Βερροίας
(Σφραγίς) (ὑπ.)

Καὶ τὸ βράδυ στὸ ἡλιόγεμα κουβαλεῖ φρέσκο νερὸ ἀπ' τὸ πηγάδι.

Μέσα στον άνηλιο και υγρό σταύλο ζή ο χορικός, αλλοτας του μήτη.

Ἀριθ. 2494.

Πρὸς τοὺς

Εκλαμπρότατον Γιαγιά βέην τὸν τετιμημένον διὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ (Καποντιζή Μπασι) τῶν Ἀνακτόρων, Σοφολογιότατον Γεροδικαστὴν Βεροοίας καὶ λοιποὺς Προσφίτους καὶ ἰσχυροὺς τοῦ τόπου καὶ ἐν γένει πάντας τοὺς Πιστοὺς.

Διὰ τοῦ παρόντος Βεζυρικοῦ Διατάγματος φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι, ἡ ἀπὸ τινος ἐν Μολδανία καὶ Βλαχία ἐκτραγεῖσα ἐπανάστασις ὑπὸ τῶν ἀπίστων Ἑλλήνων (ροῦμ γιαβουραρη), (Συγχωρεῖ ὁ Θεὸς διὰ τὴν φρασίν), μετεδόθη εἰς τὰς περίξ περιφερεῖας καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὰς Νήσους τῆς Μεσογείου Θαλάσσης μὲ τὴν προφανῆ βδελυρὸν σκοπὸν, ὅπως ἐξωντώσωσι καὶ ἐξαφανίσωσιν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς τὸ Παναμώμητον Ἔθνος τοῦ Μωάμεθ. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων διατάσσομεν καὶ παραγγέλλομεν, ὅπως συνωδὰ τῷ ἐκδοθέντι Ἐπισημῶν Ἀυτοκρατορικῶν Φιομανίῶν καὶ τῷ ἱερῷ Φεταῶ (Γερονομικῇ ρήτρᾳ) αὐτοὺς μὲν διαπεροῦτε ἐν στόματι ρωμαίας, τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἀνήλικα τέκνα τῶν ἐξανδραποδίζετε καὶ καθιστᾶτε δούλους εἰς τοὺς πιστοὺς, τὰ ὑπάρχοντά των διανέμετε μεταξὺ τῶν νικητῶν Μουσουλμάνων, τὰς δὲ ἐστίας των παραδίδετε εἰς τὸ πῦρ καὶ τὴν τέφραν, κατὰ τρόπον, ὅστε ὄχι μόνον ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, ἀλλὰ καὶ ἀλέκτορος τοιαύτη νὰ μὴ ἀκουσθῇ πλέον ἐν αὐταῖς.

Οὕτως ἐνεργούντες, ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι ἐκτελεῖτε τὰ παραγγέλματα τοῦ Προφήτου καὶ τοῦ ἱεροῦ Σερῖ, ἐκπληροῦντες συνάμα Ἐπισημῶν τοῦ Κραταίου ἡμῶν Σουλτάνου.

Οὕτως εἴη βοηθὸς ὁ Θεὸς καὶ ὁ Προφήτης αὐτοῦ Μωάμεθ.

Ἐγράφη τῇ τετάρτῃ τοῦ ἱεροῦ μηνὸς Σεβάλλ ἐν ἔτει χιλιοστῶ διακοσιοστῶ τριακοστῶ ἔκτα, ὑπὸ τοῦ Βεζύρου καὶ ἀνεξαρτήτου Στρατάρχου Χούρσητ Ἀχμέτ Πασσᾶ.

Βεβαιοὶ τὴν ἀκριβείαν τῆς μεταφράσεως ἐκ τοῦ οἰκείου ἱεροδικαστικοῦ κώδικος.

Ἐν Βεροοία τῇ 30ῃ Δεκεμβρίου 1919

Ὁ Διευθυντὴς
τοῦ Μεταφραστικοῦ Γραφείου
(Σφραγίς) (ὑπ.)

ΤΥΠΟΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΟΥ ΡΟΥΜΑΟΥΚΙΟΥ

Τὸ κατσούλι....